

Sygn. akt: I 1 C 1719/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko E. B. (1)

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II kosztami postępowania w kwocie 137,00 złotych, w tym 90,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł w dniu 19 czerwca 2017 r. pozew przeciwko E. B. (2) o zapłatę kwoty 425,83 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Powód wskazał, że na podstawie noty karnej nr (...) z dnia 10.3.2016r na kwotę 413,03 zł, opiera swoje żądanie, nie załączył w/w dokumentu.

(pозew – k. 2-3v, pismo powoda ,k. 21-21v)

Pozwany, E. B. (2), nie zajął stanowiska w sprawie, nie wdał się w spór.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 czerwca 2017 r. (...) z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym stwierdzono fakt nabycia w dniu 22.11.2016r. od (...) Spółki Akcyjnej siedzibą w W. wierzytelności względem dłużnika E. B. (2), wynikające z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na kwotę 425.83 zł, w tym odsetki 33,03 zł, 392,80 zł z tytułu kosztów.

okoliczno ść niesporna, a nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 4

W dniu 12 grudnia 2016 r. (...) z siedzibą w W. wystawił zawiadomienie o cesji wierzytelności skierowane do E. B. (2) na kwotę 415, 06 zł

okoliczno ść niesporna, a nadto, zawiadomienie, k. 5

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie. Zaszły więc warunki z art. 339 § 1 k.p.c. do wydania wyroku zaocznego w stosunku do

pozwanego. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 70940).

Stan faktyczny niniejszej sprawy ustalony został w ograniczonym zakresie, na podstawie dokumentów przedstawionych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa/ por. art. 6 kc :”Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.”/.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwaną żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, że nabył on przedmiotową wierzytelność od (...) S.A. z siedzibą w W.. Poza wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu oraz zawiadomieniem sporządzonym przez nabywcę wierzytelności, powód nie złożył żadnych dokumentów – dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje. Załączone do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu oraz zawiadomienie- sporządzone w całości przez nabywcę wierzytelności to za mało, aby wykazać nabycie wierzytelności oraz jej wysokość, podstawę. Strona powodowa mimo iż wskazała, jakiej kwoty się domaga, nie przedstawiła żadnych dowodów, które mogłyby stanowić o zasadności roszczenia, chociaż powołuje w uzasadnieniu noty odsetkowe i karne- nie przedkłada ich. Należy wskazać, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu oraz zawiadomienie- sporządzone w całości przez nabywcę wierzytelności ,wbrew stanowisku powoda, nie może dowodzić istnienia roszczenia. Do pozwu powód nie dołączył umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, ani umowy cesji wierzytelności, faktur czy not odsetkowych wystawianych przez (...) SA w W., które pozwalałyby na zweryfikowanie istnienia obowiązku zapłaty przez pozwanego kwoty zaległości i jej wysokości. Należy nadto wskazać, że umowa cesji nie stanowi dowodu, iż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu rzeczywiście istnieje. Stosownie bowiem do treści art. 516 zd. 1 k.c. „zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje”. Umowa cesji nie stanowi więc sui generis dowodu, iż wierzytelność nią objęta istnieje, może jedynie skutkować odpowiedzialnością zbywcy w sytuacji, gdy wierzytelność ta mu nie przysługuje. Przedstawienie więc wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu oraz zawiadomienia- sporządzonych w całości przez nabywcę wierzytelności ,nie zwalniało powoda od obowiązku udowodnienia istnienia roszczenia. Strona powodowa nie sprostowała temu obowiązkowi.

Zważyć należy, iż zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodu – o której strony powodowej reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika Sąd nie miał obowiązku pouczać – strona, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, obowiązana jest fakt ów wykazać. Stosownie bowiem do treści art. 6 k.c. „ciężar

udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne”. Ponadto, zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontradyktoryjności, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w razie nieuzasadnionej bierności strona naraża się na sankcję w postaci przegrania procesu.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania powyższe, Sąd działając na mocy art. 516 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. oddalił powództwo jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości. Na koszt niniejszej sprawy składają się: kwota 30 zł – opłata od pozwu, 17 zł – opłata od pełnomocnictwa, 90zł – opłata wyliczona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r w sprawie opłat za czynności adwokatów w sprawach cywilnych .